

Arrest

nr. 165 687 van 13 april 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 10 augustus 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 30 juni 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. DECLERCK, die loco advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Eritrese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op X.

Op 18 december 2006 dient de verzoekende partij een asielaanvraag in.

Op 27 december 2006 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing wordt op dezelfde dag aan de verzoekende partij ter kennis gebracht. Op 28 december 2006 dient de verzoekende partij een schorsend beroep in bij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal).

Op 11 december 2007 weigert de commissaris-generaal de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoekende partij. Op 28 december 2007 tekent de verzoekende partij beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Bij arrest van 28 april 2008 met nummer 10 651 vernietigt de Raad de beslissing van de commissaris-generaal van 11 december 2007.

Op 16 september 2008 weigert de commissaris-generaal de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoekende partij. Op 8 oktober 2008 tekent de verzoekende partij beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad. Bij arrest van 4 maart 2009 met nummer 24 179 weigert de Raad de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoekende partij. Op 8 april 2009 tekent de verzoekende partij beroep aan tegen het arrest van 4 maart 2009 bij de Raad van State. Bij beschikking van 22 april 2009 met nummer 4333 stelt de Raad van State dat het beroep niet toelaatbaar is.

Op 16 april 2009 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13*quinquies*).

Op 13 mei 2009 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9*ter* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 14 mei 2009 dient de verzoekende partij een tweede asielaanvraag in.

Op 21 december 2009 weigert de commissaris-generaal de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoekende partij. Op 22 januari 2010 tekent de verzoekende partij beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad. Bij arrest van 27 oktober 2010 met nummer 50 319 weigert de Raad de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoekende partij.

Op 20 oktober 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing om de aanvraag van 13 mei 2009 ontvankelijk, doch ongegrond te verklaren. Deze beslissing wordt op 26 oktober 2011 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht. Op 21 november 2011 tekent de verzoekende partij beroep aan bij de Raad tegen deze beslissing. Bij arrest van 18 januari 2012 met nummer 73 485 verwerpt de Raad het beroep tot nietigverklaring.

Op 29 april 2015 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet.

Op 30 juni 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) de beslissing om de aanvraag van 29 april 2015 onontvankelijk te verklaren. Deze beslissing is op 13 juli 2015 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

Op 30 juni 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing die op 13 juli 2015 aan de verzoekende partij ter kennis wordt gebracht en waarvan de motieven als volgt luiden:

“Mevrouw, die verklaart te heten:

Naam: G.(...),

Voornaam: G.(...)

Geboortedatum: 21.12.1976

Geboorteplaats: Humera

Nationaliteit: Eritrea

*beweert bij DVZ eveneens gekend te zijn als G.(...), G.(...) geboren in 1976 en beweert eveneens gekend te zijn als nationaliteit Ethiopië
wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,*

binnen 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft zij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort.”

Op 10 november 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13*quinquies*). Deze beslissing is op 12 november 2015 via de post ter kennis gebracht aan de verzoekende partij.

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen slechts beroepen voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Een verzoekende partij beschikt over dit rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: zij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet haar een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

Het belang waarvan een verzoekende partij blijf moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en zij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar de verzoekende partij moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging haar een concreet voordeel oplevert.

Uit de gegevens van de zaak, die ter terechtzitting niet worden betwist, blijkt dat de verzoekende partij op 10 november 2015 een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten heeft gekregen. De verzoekende partij diende geen beroep in tegen deze beslissing die aldus definitief geworden is.

De vraag rijst dan ook naar het actueel belang van de verzoekende partij ten aanzien van de thans bestreden beslissing, aangezien bij een eventuele nietigverklaring van het bevel van 30 juni 2015, de verzoekende partij nog steeds valt onder de gelding van het bevel van 10 november 2015, zodat niet blijkt dat een eventuele vernietiging van het bestreden bevel haar tot voordeel kan strekken. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (*cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810; RvV (AV) 12 december 2014, nr. 135 040*). Wanneer er twijfel rijst omtrent haar belang, komt het dan ook de verzoekende partij toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft (*cf. RvS 7 januari 2015, nr. 229.752*).

Ter terechtzitting wordt aan de verzoekende partij gevraagd of zij nog een belang kan doen gelden bij haar beroep, gelet op het feit dat de meest recente situatie werd onderzocht alvorens het bevel om het grondgebied te verlaten van 10 november 2015 werd gegeven en tegen de beslissing van 10 november 2015 geen beroep aangetekend werd. Als antwoord op voormelde vraag stelt de verzoekende partij zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

Er dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij met dit betoog, waarin zij zich met betrekking tot het belang gedraagt naar de wijsheid, in het geheel geen nuttige gegevens ter beoordeling aanvoert die kunnen aantonen dat de verzoekende partij in de concrete omstandigheden van de zaak nog een actueel belang bij de nietigverklaring heeft (*cf. RvS 7 januari 2015, nr. 229.752*). De advocaat van de

verzoekende partij maakt op generlei wijze duidelijk wat het belang van de verzoekende partij nog is bij het verderzetten van het huidige annulatieberoep gelet op de concrete gegevens van de zaak. Dit volstaat reeds om het beroep te verwerpen .

Bij gebrek aan enige concrete toelichting kan de Raad in de gegeven omstandigheden bijgevolg enkel vaststellen dat de verzoekende partij geen blijk geeft van het rechtens vereiste, actueel belang (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien april tweeduizend zestien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. RYCKASEYS